22. ஓர் அனாதையின் பிறப்பு

"கடிதம் கிடைத்ததும் இரண்டு நாள்களுக்கு என்னால் உணவு உட்கொள்ள முடியவில்லை" என்று IMX இன்ஸ்டிடியூட் ஆ ஃப் மேனேஜ்மென்ட்டின் பேராசிரியர் நந்தகுமார் கூறினார். "உள்கட்டமைப்பு இல்லாதபோது முதல் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்வதற்கான அனைத்துக் கடினமான முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, நீங்கள் பெறுவது இது தான். சிற்றேடு அச்சிடுவது, பிரதிநிதிகளைப் பெறுவது, மாநாட்டை நடத்துவது, பணம் வாங்குவது, பில்களைத் தீர்ப்பது, தொழில்முறை அமைப்பை உருவாக்குவது, என எல்லாவற்றுக்கும் நான் ஓடிவந்து பொறுப்பேற்க வேண்டியிருந்தது. இயக்குநர் செய்தவை கேள்வி கேட்பது அனுமதி மறுத்தது மட்டுமே. PM (திட்ட மேலாளர்) மற்றும் CAO (தலைமை நிர்வாக அதிகாரி) எனது நல்ல நண்பர்கள், அவர்கள் இல்லாவிட்டால், மாநாடு நிறைவேறியிருக்காது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் செய்யாத ஒன்றுக்காக அவரை அவமானப்படுத்தி விட்டேன் என்று இயக்குநர் கோபித்துக் கொண்டார். "இனிமேல் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் நடக்கக் கூடாது, என என் மனதில் தீர்மானித்தேன்," என்று அவர் முடித்தார்.

தோற்றம்

மாநாட்டிற்கான விதை ஆசிரியர் மேம்பாட்டுத்திட்ட முதல் பயிற்சி நடந்த நேரத்தில் விதைக்கப்பட்டது. IMX-10 வயதாக இருந்தபொழுது வழக்கமான MDP உள்கட்டமைப்பு எதுவும் அங்கு இல்லை. அது 18 இருக்கைகள் கொண்ட வகுப்பு அறை மற்றும் 20 படுக்கைகள், அது 10 சிறிய 2 படுக்கையறை வீடுகளில் தற்காலிக உணவு / தங்கும் வசதிகளுடன் இயங்கி வந்தது.

இயக்குநருக்கு எதிராக ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் பெரிய வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர் ஆனால் பேராசிரியர் நந்தகுமார் இருதரப்பிலும் சேரவில்லை. அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு PGP- மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை 120 பேராக அதிகரிப்பதில் இயக்குனர் பேராசிரியர் பிரசாத் மகிழ்ச்சி அடைந்து காணப்பட்டார்.

ஆகஸ்ட் 1994-இல், பேராசிரியர் பிரசாத் எய்ம்ஸின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஏப்ரல் 1995-இல், AIMS- CCMS திட்டத்தின் கீழ் ஒரு முன்மொழிவை அழைத்தது, இது ஆராய்ச்சி, ஆசிரிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை ஆதரிக்கும் மானியங்களை வழங்கியது. பேராசிரியர் நந்தகுமாரிடம் சில முன்மொழிவுகளை வழங்குமாறு இயக்குநர் கேட்டுக் கொண்டார். பிந்தையவர் FDP-க்கு "ஒரு வியூக மேலாண்மைப் பாடத்திட்டத்தைத் தொடங்குதல்" என்னும் திட்டத்தை முன் வைத்தார் மற்றும் நிகழ்ச்சி ஜனவரி 22-27, 1996 வரை நடத்தப்பட்டது.

35 பங்கேற்பாளர்களுடன் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது, அவர்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள், உதவிப் பேராசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், HOD, PGP-இன் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் ஆவர். நிறுவனத்தின் தங்கும் வசதிகள் 30 பங்கேற்பாளர்களுக்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருந்ததால் அவர்கள் அனைவரையும் சிறிது சிரமத்துடனே தங்க வைக்க முடிந்தது.

எப்படியோ பங்கேற்பாளர்கள், நிகழ்ச்சியின் கற்பித்தலை விரும்பினர் மற்றும் மதிப்பாய்வு அமர்வில் குறைந்த செலவில் ஒருதொழில் முறை அமைப்பை உருவாக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டனர், அதில் அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது (கல்லூரி கற்றல் முறை மூலம் தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ள) தங்கள் சொந்தச் செலவில் கூடச் சந்தித்துக்

கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்று கோரினார்கள் . அத்தகைய கோரிக்கையால் அதிர்ச்சியடைந்த பேராசிரியர். நந்தகுமார், MHRD-இன் கீழ் உள்ள முன்னணி மேலாண்மை நிறுவனத்தின் (IPXM) இயக்குநரான அவரது Ph.D. வழிகாட்டியான பேராசிரியர்.கணேஷ் அவர்களைத் தொடர்பு கொண்டு அத்தகைய முயற்சிக்கு தலைமைத்துவத்தை வழங்க முடியுமா? என்று கேட்டார். அவரது ஊக்கமளிக்கும் பதிலின் பேரில், பேராசிரியர் கணேஷ் தலைவராகவும், நிகழ்ச்சியின் பங்கேற்பாளர் ஒருவர் பேராசிரியர்.விட்டல் செயலாளராகவும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. 1997-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27-ஆம் தேதி அந்த அமைப்பின் முதல் மாநாட்டில் சந்திப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

மற்றொரு பங்கேற்பாளர், ஒரு முன்னணி மேலாண்மை நிறுவனமான BIBM-இன் மூத்த பேராசிரியர், முதல் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்ய முன் வந்தார். பேராசிரியர்.'விட்டல்' டில்லியில் உள்ள ஒரு சொசைட்டியில் மேலாண்மை அமைப்பு உருவாக்கிப் பதிவு செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இருப்பினும், ஆகஸ்ட் 1996-இல் BIBM இன்ஸ்டிட்யூட் இயக்குநரைப் பேராசிரியர் கணேஷ் தொடர்பு கொண்ட போது, மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்ய முடியாததைக் குறித்து அவர் வருத்தப்பட்டார். பின்னர் அவர் தமது நிறுவனத்திலும் (IPXM) மாநாடு நடத்துவதற்கான சாத்தியத்தை ஆராய்ந்தார், ஆனால் அந்த நாள்களில் வேறு சில நிகழ்வுகளுக்கு நிறுவனத்தின் உள்கட்டமைப்பு உறுதிச் செய்யப்பட்டிருந்தது. கணேஷ் மாநாட்டிற்குப் பொறுப்பு ஏற்பதற்காக தமது நிறுவனத்தில் இருந்த ஆசிரியர்களின் ஆதரவையும் ஆராய்ந்தார்.

வாய்ப்பு

எய்ம்ஸின் வருடாந்திர மாநாடு போன்ற ஒரு மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்யுமாறு பேராசிரியர் நந்தகுமாரிடம் பேராசிரியர் பிரசாத் கேட்டுக் கொண்டார். அக்டோபர் 1996-இல், பேராசிரியர். நந்தகுமார், இரண்டாவது சாத்தியம் கூட நிறைவேறாமல் போகலாம் என்பதை அறிந்தபோது, ஒருவேளை ஜஎம்எக்ஸ் முதல் மாநாட்டை நடத்தும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கலாம் என்று அவருக்குத் தோன்றியது.

“இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1976- இல் எனது ஆசிரியர், சி.கே.பிரஹலாத்” தொழில் முறை மேம்பாட்டிற்காக ஒவ்வொரு துறையிலும் உள்ள ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் வருடத்திற்கு ஒருமுறையாவது சந்தித்து, அனுபவங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும், தங்கள் பணியைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், கூட்டு ஆராய்ச்சி மற்றும் இலக்கிய மேம்பாடு, ஆசிரியச் சீர்ப்படுத்தல் போன்றவற்றிற்காக மற்ற நிறுவனங்களின் ஆசிரியர்களுடன் நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்”. ஜனவரி 1996-இல் ஆசிரிய மேம்பாட்டில் பங்கேற்பாளர்களிடமிருந்து இந்த ஆலோசனை வெளிப்பட்டதால், அத்தகைய ஒரு தளத்திற்கான முயற்சியை முன்னெடுக்கலாம் என்று நான் நினைத்தேன். அந்த மாநாட்டை ஜஎம்எக்ஸில் நடத்தலாம் என்று நினைத்தேன் .ஒரு மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்யுமாறு இயக்குநர் கேட்டுக் கொண்டதால் அதனை முழு மனதுடன் ஆதரிப்பார் என்று நம்பினேன். ஆனால் செய்ய வேண்டிய பல ஏற்பாடுகள், கொடுக்கப்பட வேண்டிய தீர்வுகள், தெளிவுபடுத்தல்கள், அனுமதி மறுப்பு மற்றும் உதவி என அது பெரும் போராட்டமாக இருந்தது. இதற்கிடையில் எனது சொந்தக் கற்பித்தல், எம்.டி.பி.க்களை நடத்துதல், துறை சார்ந்த இலக்கிய மேம்பாடு, வாரியத்தின் நிர்வாகப் பணிகள் ஆகியவற்றில் நான் மோசமாகச் சிக்கிக் கொண்டேன்” என்று பேராசிரியர் நந்தகுமார் கூறினார்.

சாத்தியத்தை ஆராய்தல்

1996-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 10-ஆம்தேதி, IMXஇல் வியூக மேலாண்மை மன்றத்தின் முதல் வருடாந்திர மாநாட்டை நடத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாக பேராசிரியர் நந்தகுமார் இயக்குநருக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார் ((முறைசாரா) மன்றத்தின் தலைவருக்குக் கடிதத்தின் வரைவோலையை இணைத்தார்.

அக்டோபர் 14, திங்கட்கிழமை, இயக்குநரிடமிருந்து ஒரு குறிப்பு வந்தது, எதிர்பார்க்கப்படும் எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதிகள் வகுப்பறைகள் போன்றவை அல்லது தங்கும் விடுதிகள் இல்லாததால் எப்படி ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று கேட்கப்பட்டது. உணவு ஏற்பாடுகள் எப்படி ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்றும் அவர் ஆச்சரியப்பட்டார் (கண்காட்சி 3-ஐப் பார்க்கவும்).

"இது என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது" என்றார் பேராசிரியர். நந்தகுமார், "இப்படியே வளாகக் கட்டுமானத்தின் முன்னேற்றம் தொடர்ந்தால், அடுத்த ஆண்டு கூட PGP உட்கொள்ளும் அதிகரிப்பு வாரியக் கூட்டத்தில் அவர் சுட்டிக்காட்டியபடி நடைபெறலாம்" என்றார். சிலV மாதங்களுக்கு முன்புவரை வளாகத் திட்டமிடல் மற்றும் மேம்பாட்டுக் குழுவின் உறுப்பினராக திட்டப்பணிகளுடன் அவர் இணைந்திருந்ததால் அவரது அச்சம் வெளிப்பட்டது. PGP தொகுதி அளவு 30-இல் இருந்து 100-க்குமேல் உயர்த்தப்பட்ட போது 25 நாள்களில் 120 இருக்கைகள் கொண்ட வகுப்பறை கட்டி முடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட பேராசிரியர், மாநாட்டை நடத்துவது, சில கட்டடங்களைச் சரியான நேரத்தில் முடிக்க உதவும் என நினைத்தார். ஏற்கனவே 7 ஆண்டுகளாக நடத்தப்பட்ட மாணவர்களின் உட்கொள்ளல் அளவை அதிகரிக்க இது உதவும் என்றும் நம்பினார்.

ஏற்பாடுகள்

அக்டோபர் 16 அன்று, பேராசிரியர் நந்தகுமார், மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தால், மாற்று ஏற்பாடுகளை எப்படிச் செய்யலாம் என்று பதிலளித்தார் (கண்காட்சி 4 ஐப்பார்க்கவும்).

இருப்பினும், இயக்குனர் நம்பவில்லை பல தற்காலிக ஏற்பாடுகள் முன்மொழியப்படுவதாக உணர்ந்தார், மேலும் பேராசிரியர். நந்தகுமார் தமது MDP- உடன் மிகவும் பிஸியாக இருப்பதால், அவர் (பேராசிரியர். நந்தகுமார்) சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் அவர்களின் வசதிக்கேற்ப இயக்குநர், PM மற்றும் CAO ஆகியோரின் சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். (கண்காட்சி 5-ஐப் பார்க்கவும்). இயக்குநரின் குறிப்புடன் 17.10.96, தேதியிட்ட கடிதத்தில் சிஏஓ அக்டோபர 18 முதல் 27 வரை விடுமுறையில் செல்வதாகக் குறிப்பைப் பெற்றார்.

பேராசிரியர். நந்தகுமார் இதனைப் பார்த்து மிகவும் கோபமடைந்தார், மேலும் நிர்வாக விஷயத்தை இயக்குநரின் முடிவில் தீர்க்கப்படும் (கண்காட்சி 6-ஐப் பார்க்கவும்) என்றும் இறுதி முடிவைப்பற்றி அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படும் என்றும் பதிலளித்தார். அவர் PM மற்றும் CAO க்கும் ஒரு நகலைக் அனுப்பினார்.

PM மற்றும் CAO-வின் பதில்கள் மிகவும் ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தன. பேராசிரியர்.நந்தகுமார் அவர்களுடன் நிர்வாகக்குழு மற்றும் வளாகக் கட்டுமானக் குழுவின், உறுப்பினராகப் பணிபுரிந்தார், மேலும் இந்த நபர்கள் இருவரும் முழுமனதாகச் செயல்பட்டால் உறுதியாக நிறுவனம் மாநாட்டை நடத்த முடியும் என்று நம்பினார். அனைவரின் கருத்துகளையும் ஒருங்கிணைத்து அந்தக் குறிப்பை இயக்குநருக்கு அனுப்பினார்.

முன்னோக்கி நகர்ந்தது

நவம்பர் 11-ஆம் தேதி பேராசிரியர் நந்தகுமார், இந்த முன் மொழிவுக்குத் தலைவர் ஒப்புதல் அளித்ததை அறிந்தார். ஆனால் ஐஎம்எக்ஸ் இயக்குநருக்கு முறையான கடிதம் எதுவும் வரவில்லை. 14-ஆம் தேதி நினைவுபடுத்தப்பட்டுப், பேராசிரியர் நந்தகுமாருக்குத் தலைவர் மறைமுகமான ஒப்புதலை அனுப்பினார், ஆனால் அவர் சார்ந்திருந்த நிறுவன ஆசிரியர்களால் எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்க முடியாது (கண்காட்சி 7-ஐப் பார்க்கவும்) எனத் தெளிவு படுத்தினார். மற்றொரு தொகுதியின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு மற்றொரு நிறுவனத்தின் ஆசிரிய உறுப்பினரிடமிருந்து எந்த உறுதிப்படுத்தலும் இல்லை. "மற்ற ஏற்பாடுகளைத் தவிர, மூன்று கல்வித் தொகுதிகளையும் ஒழுங்கமைக்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்க வேண்டும்" எனப் பேராசிரியர் நந்தகுமார் கூறினார்.

ஏற்பாட்டுக் குழுவின் தலைவராக இருக்க இயக்குநர் ஒப்புக் கொண்டால் பேராசிரியர்.நந்தகுமார் மாநாட்டை முன்னெடுக்கத் தயாராக இருப்பார், இல்லையெனில் அத்தியாயத்தை மூடலாம் (கண்காட்சி 8-ஐப் பார்க்கவும்) என்ற குறிப்புடன், தொலை நகலை இயக்குநருக்கு அனுப்பினார். அமைப்புச் செயலாளர் மற்றும் நிதிப்பொறுப்புக் குறித்து இயக்குநர் விளக்கம் கேட்டார். பேராசிரியர்.நந்தகுமார் அமைப்புச் செயலாளராக இருக்க ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் பதிவுக் கட்டணம் மூலம் நிதியுதவி பெறப்படும் எனவும் விளக்கினார்.

இறுதியாக, நவம்பர் 22-ஆம்தேதி வெள்ளிக்கிழமை, பேராசிரியர் நந்தகுமார் அத்தியாயத்தை மூட முடிவுசெய்து, நவம்பர் 25- ஆம்தேதி திங்கட்கிழமைக்குள், இயக்குநர் இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்யவில்லை என்றால், நவம்பர் 26- ஆம்தேதி தொலை நகல் அனுப்பப்படும் என வரைவு எழுதினார். (கண்காட்சி 9 -ஐப்பார்க்கவும்).

பின்வாங்கியது

நவம்பர் 28-ஆம்தேதி பேராசிரியர்.விட்டல்ராவ், செயலர், ஏற்பாடுகள் குறித்துக் கேட்டறிந்தார். பேராசிரியர். நந்தகுமார், மாநாட்டிற்கான சிற்றேடு வெளியிடப்படுவதற்கு, ஒரு பதிலைத் தயாரித்து இயக்குநரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பினார். சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு இயக்குநர் ஒப்புக்கொண்டார். எவ்வாறாயினும், பதிவுக் கட்டணத்தை நிறுவனத்தின் பேரில் பெறுவதற்கு அவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இதன்பொருள் என்னவெனில் அமைப்பின் பெயரில் ஒரு தனிக்கணக்கை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இதற்காக இந்த அமைப்பை முறையாக, விரைவாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இருப்பினும், டிசம்பர் நடுப்பகுதியில் செயலாளர். ராவ் மன்றத்தை ஒரு சமூகமாகப் பதிவு செய்யத் தமது இயலாமையை வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் பேராசிரியர் நந்தகுமாரை அந்தப் பணியை முடிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். "என் கடவுளே- அதனை எப்படிச் செய்வது" என்று பேராசிரியர்.நந்தகுமார் ஆச்சரியப்பட்டார்.

மன்றத்தின் உருவாக்கம்

அதிர்ஷ்டவசமாக பேராசிரியர்.நந்தகுமார் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு IMX-இன் வாரியம் மற்றும் சொசைட்டியின் செயலாளராக இருந்தார் மற்றும் சொசைட்டி மெமோராண்டத்தின் நகலை வைத்திருந்தார். புதிய அமைப்பை உருவாக்க அவர் அதனைச் சிறிது மாற்றினார். தலைவரின் கையொப்பத்தை எப்படிப் பெறுவது என்பது தான் பிரச்சனை.

ஒரு பொதுவான நண்பர், ஒரு பொதுத்துறை நிறுவனத்தின் செயல் இயக்குநரைத் தொடர்பு கொள்ள அறிவுறுத்தினார் (பேராசிரியர் நந்தகுமார் அந்த நிறுவனம் குறித்த சம்பவ ஆய்வினை எழுதி இருந்தார்). பேராசிரியர் நந்தகுமார் தொழில் முறை ஆலோசனை வழங்கிய மற்றொரு நிறுவனத்தின் MD பொருளாளராக இருப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். பேராசிரியர் நந்தகுமார் சங்கத்தின் செயலாளராக இருப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். IMX-இன் வேறு சில ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் மற்றும் முதல் FDP -இன் பங்கேற்பாளர்கள் சங்க உருவாக்கத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மற்ற உறுப்பினர்களாக ஆனார்கள்.

IMX-இன் இயக்குநர் சங்கத்தினைப் பதிவு செய்ய ஐ எம் எக்ஸ்-இன் அலுவலக முகவரியை உபயோகிக்க அனுமதி மறுத்துவிட்டார். பதிவுத் தாள்களை வரைவதற்கும், தாக்கல் செய்வதற்கும் தேவையான அனுபவமுள்ள தமது அதிகாரியைக் கூட அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக, பேராசிரியர் நந்தகுமாருக்கு நகரில் ஒரு வீடு இருந்தது, அது பதிவு அலுவலகமாக மாற்றப்பட்டது.

அச்சங்கள் இருந்த போதிலும், பதிவாளர் அலுவலகத்தால் எந்தச் சிரமமும் ஏற்படவில்லை. இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு மன்றம் ஒரு சமூகமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது (மாநாட்டிற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு).

மாநாடு

சாப்பாட்டு அறையை விரைவாக முடிக்கத் திட்ட மேலாளர் முழு ஆதரவை வழங்கினார் மற்றும் சரியான நேரத்தில் கதவு மற்றும் ஜன்னல்கள் பொருத்தப்பட்டன. மாணவர் விடுதியில் முப்பது அறைகளும் மாநாடு தொடங்குவதற்கு முந்தைய நாளில் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. சி.ஏ.ஓ.-வும் தம்மால் இயன்ற அளவு உதவி செய்தார்.

மாநாட்டில் பல்வேறு மேலாண்மைப் பள்ளிகளைச் சேர்ந்த 45-க்கும் மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர்.வியூக மேலாண்மை பற்றிய ஒரு ஆசிரியர்-பிரதிநிதியின் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. முதல் FD-Pயில் பங்கேற்பாளர்கள் கோரிய பேராசிரியர்.நந்தகுமாரின் சம்பவ ஆய்வு புத்தகத்தின் (கடந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது) பயிற்றுவிப்பாளர் கையேடு பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. சில இயக்குநர்கள் மற்றும் துணைவேந்தர்களும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

மாநாட்டின் கடைசி நாளில் மன்றத்தின் புதிய நிர்வாகிகளுக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, எந்தவொரு பதவிக்கும் IMX இயக்குநரின் பெயரை யாரும் முன்மொழியவில்லை. “இயக்குனர் விரும்பிய வேறு எந்த நிகழ்ச்சியையும் நான் ஏற்பாடு செய்ய விரும்பாததால், அதைச் செய்வதிலிருந்து விலகிவிட்டேன். ஒரு அனுபவம் போதும்” என்றார் பேராசிரியர்.நந்தகுமார்.

இயக்குனரின் கடிதம் குறித்து பேராசிரியர்.நந்தகுமார் கூறுகையில், “இது வேதனை அளிக்கிறது. ஆனால், ஏழு வருடங்களாக நடக்காத பிஜிபி உட்கொள்ளல் 180-ஆக அதிகரிக்கப்படுவதை உறுதி செய்ய, இப்போது குறைந்தபட்சம் 60 அறைகள் கொண்ட ஒரு பிஜிபி விடுதியும், சாப்பாட்டு அறையும் செயல்படும் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஒரு கட்டடத்தை விரைவாக முடிப்பதற்கான ஒரு முக்கிய நிகழ்வின் தொடக்க விழா எனக்கு ஒரு சிறந்த பாடமாக இருந்தது, இது நான் இயக்குநராகச் சேர்ந்தபோது மற்றொரு நிறுவனத்தில் தேங்கி இருந்த கட்டுமானப் பணிகளை முடிக்க எனக்கு உதவியது”, என்றார்.

“எனது துறை சார்ந்த ஆசிரிய உறுப்பினர்களுக்காக ஒரு வருடாந்திரத் தொடர்புத் தளத்தை உருவாக்குவது எனது 20 ஆண்டுகாலக் கனவாக இருந்தது அது இப்போது நனவானது” என்று பேராசிரியர் நந்தகுமார் கூறினார்.

“2001-ஆம் ஆண்டு நான் மன்றத்தின் கீழ் ஒரு மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தேன் அதுவரை ஜஎம்எக்ஸ்-இல் எந்த ஒரு மாநாடும் நடக்கவில்லை. ஆனால் அது வேறு கதை” என்று சிரித்தார் பேராசிரியர் நந்தகுமார்.

1. “மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்ய முடிந்தால், இயக்குநர் ஏன் முதலில் ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை?
2. இருவருமே ஏன் வருத்தப்பட்டார்கள்? தவிர்க்கக் கூடியதா?
3. அடுத்த 4 ஆண்டுகளுக்கு வேறு மாநாடுகள் எதுவும் நடத்தாதது ஏன்?
4. இத்தனை சவால்களுக்கு பின்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மன்றத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியுமா? எவ்வளவு காலம்?
5. சமுதாயத்தில் அனாதைகளின் பங்கு உள்ளதா?".

ஓய்வு பெற்ற பிறகும் டாக்டர் நந்தகுமாரைக் குழப்பிய சில கேள்விகள் இவை.